

[Storgaard.]

den højtærede minister ikke se, at det bliver umuligt for DSB at konkurrere?

Jeg har i sidste samling over for den højtærede minister gjort forsøg på at stille forslag om, at alle invalidepensionister og folkepensionister skulle kunne rejse på de såkaldte 65-billetter fra tirsdag til fredag. Min tanke var dengang, at vi samtidig kunne få de fattige ud at rejse i de dage, hvor DSB kører med kvartfyldte tog. Min tanke var også, at det ville gavne de danske statsbaner økonomisk. For sagen er så enkel, at DSB skal fremføre de tog, der står i køreplanen, uanset hvor mange rejsende der er, om også der kun kommer 1 rejsende. Det høje ting må forstå, at fra tirsdag til fredag må vi tit fremføre tog, der kun er besat med 25-35 pct. Hvad ville det ikke sige i indtægter for DSB, hvis togene på de dage kom op på 75-85 pct. besættelse?

I denne forbindelse kunne jeg godt tænke mig, at vi kom dertil, at fra tirsdag til fredag måtte alle i samfundet rejse tur-retur på en enkeltbillet. Det ville i højeste grad gavne DSB økonomisk, for materiellet og mandskabet er til stede, hver gang der afgår et tog. Jeg skal dog tilstå over for den højtærede minister, at jeg i sidste samling har stillet forslaget forkert. Jeg ville i høj grad være den højtærede minister taknemlig, hvis der kunne findes en form, hvorefter billetterne blev billige i de dage, jeg omtalte. I Norge har man f. eks. indført et system, hvorefter man kan købe en slags partoutkort, der gælder til 10 rejser. Det er ikke personligt og skal ikke benyttes bestemte dage, men man sparer op til 20-25 pct. ved købet.

Jeg vil i høj grad være den højtærede minister taknemlig for enhver reform, der kan billiggøre rejserne og skabe større indtægt til de danske statsbaner. Når jeg i dag i det høje ting har hørt ønske om, at soldaterne skulle have nogle flere frirejser, tror jeg ikke at mit parti kan have noget imod, at alle soldater rejste hjem midt i ugen og blev hjemme i 8 dage. Der kunne ikke ske meget skade ved, at de blev hjemme i 8 dage, og det ville i al fald være medvirkende til, at vore indtægter i statsbanerne ville stige.

Jeg har stadig væk den opfattelse, at

den forrentning og det afdragssystem for anlægskapitalen, som vi fik indført først i 30'erne, skulle aldrig have været indført. Statsbanerne skulle fortsat have været et samfundsgode. Når vi tænker på, at de første baner ikke blev bygget før i 1848, og at man så først begyndte afskrivningen 80-90 år efter, forekommer dette mærkeligt; det høje ting skulle prøve at forestille sig systemet overført på andre foretagender.

Men som den daværende minister for offentlige arbejder udtalte: når jeg har gennemført forrentning og afskrivning for de danske statsbaner, er det af den grund, at når statsbanerne står opført med under-skud, er der ingen, der finder på at forlange takstnedsættelser. Jeg kunne på daværende tidspunkt sanktionære ministerens udtalelser, men dengang havde vi ikke alle de biler, som vi har i dag.

Jeg ville imidlertid, som jeg omtalte før, være den højtærede minister i høj grad taknemlig, hvis vi kunne få udarbejdet en trafikplan gældende for alle last-ruter, personruter og jernbaner med faste takster, sådan at de alle kunne leve. Som det er i dag, hvor mange lastvognsruter kører parallelt med statsbanerne, kan det ikke være rigtigt, det kan ikke være formålet.

Jeg tror ikke på, at takstforhøjelser for DSB vil give noget resultat, således som den højtærede minister formener, og vil gerne takke den højtærede minister, hvis man kan undgå at forhøje prisen på ugekort, der i høj grad benyttes af arbejdere fra hjemmet til arbejdspladsen. Jeg synes, det er urimeligt over for de arbejdere, der er i den situation, at de skal rejse med tog for at komme til og fra deres arbejdsplads. Det kan da ikke være rimeligt, at den lønforhøjelse, disse arbejdere har fået, skal bruges til en forøget takst. Derfor vil jeg bede den højtærede minister om at tage hensyn til ugekortene; som den højtærede minister ved, er det hovedsagelig arbejdere, der benytter ugekort.

Må jeg til slut takke den højtærede minister for den stilling, der blev taget til forslaget om en decideret vejbro over Store-Bælt. Man ser af et sådant forslag, at der er kredse i Danmark, der ser ensidigt på spørgsmålet om baner og biler.